

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 75/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na ochranu zdravia podľa čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na ochranu zdravia podľa čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (ďalej len „úrad“).

Zo sťažnosti sťažovateľa a z jeho príloh vyplýva, že sťažovateľ nespokojný s postupom poskytovateľa zdravotnej starostlivosti požiadal písomne úrad o prešetrenie jeho postupu. Úrad po vykonaní šetrenia zaslal sťažovateľovi listom oznámenie o ukončení šetrenia podania sp. zn. 34244/2013/602 z 24. mája 2013, v ktorom konštatoval, že nezistil porušenie súčasne platných právnych predpisov pri liečbe sťažovateľa. Sťažovateľ nespokojný s výsledkom šetrenia písomne žiadal „*o preskúmanie postupu pobočky Banská Bystrica*“ vo veci už uvedeného šetrenia úradu. Úrad na sťažovateľovo podanie reagoval oznámením z 2. decembra 2013, ktorým konštatoval správnosť postupu pobočky úradu. Sťažovateľ podal aj sťažnosť adresovanú Ministerstvu zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 2014, ktoré oznámením sp. zn. Z00377-2014-OKVAS postúpilo sťažnosť úradu na vybavenie. Úrad sťažnosť z 20. mája 2014 vybavil oznámením výsledku šetrenia sp. zn. 40353/2014/972 z 8. júla 2014, ktorým sťažovateľovi oznámil, že pobočka úradu pri vybavovaní podnetov zo strany sťažovateľa postupovala komplexne, stotožnila sa so závermi šetrenia vyjadrenými v skoršom oznámení z 24. mája 2013 a vzhľadom na absenciu nových namietaných skutočností uviedla, že úrad nemôže vykonať opakovaný dohľad.

Sťažovateľ v sťažnosti doručenej ústavnému súdu namieta, že postup úradu bol nesprávny a poškodil jeho ústavné práva podľa čl. 40 ústavy, pretože úrad sa v rámci svojich postupov nevyjadril k správnosti alebo nesprávnosti liečebného postupu, len konštatoval, že postup poskytovateľa liečebnej starostlivosti bol v súlade s právnymi predpismi.

Na základe uvedeného sťažovateľ v závere svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označeného ústavného práva postupom úradu a vec vrátil úradu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd sa preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa zaoberal tým, či účinnú ochranu základného práva, ktorého porušenie vo svojej sťažnosti namietal, neposkytujú všeobecné súdy na základe takých právnych prostriedkov nápravy, ktoré je možné súčasne považovať za účinné právne prostriedky ochrany namietaného porušenia jeho základného práva (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), teda či v danom prípade nejde o nedostatok právomoci ústavného súdu.

Z obsahu sťažnosti a z predložených príloh vyplýva, že k porušeniu označených práv sťažovateľa malo dôjsť postupom úradu vo veci jeho podnetu a jeho sťažnosti.

Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že podľa § 7 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom od 1. septembra 2003 (ďalej len „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia v správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 250v ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú, alebo hrozí jeho opakovanie.

Preskúmajúc negatívnu enumeráciu a postupy a rozhodnutia, ktoré sú vylúčené z preskúmajacej právomoci všeobecných súdov, ústavný súd konštatuje, že nie je žiaden legálny dôvod na záver, podľa ktorého by malo byť v danej veci namietaný postup úradu (ako orgánu verejnej moci) pri výkone jeho úloh z tejto právomoci vylúčený.

Ústavný súd tak dospel k záveru, že sťažovateľ mal v systéme všeobecného súdnictva k dispozícii účinný právny prostriedok na dosiahnutie nápravy svojho označeného základného práva, porušenie ktorého v konaní pred ústavným súdom namietal. Účinný prostriedok nápravy v prípade namietaného porušenia označeného základného práva postupom úradu v okolnostiach prípadu závisel od jeho právneho posúdenia, či sťažovateľ oznámenie výsledku šetrenia z 8. júla 2014 považoval za iný zásah alebo ho považoval

za rozhodnutie. Pokiaľ ho sťažovateľ považoval za rozhodnutie, mohol podať návrh podľa § 244 OSP a nasl., alebo ak ho považoval za iný zásah, mohol podať návrh podľa § 250v ods. 1 OSP.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ disponoval dostupným a účinným prostriedkom nápravy ním namietaného porušenia označeného základného práva, o ktorom bol v konečnom dôsledku oprávnený rozhodnúť všeobecný súd. Vzhľadom na princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd (čl. 127 ods. 1 ústavy), nie je vo vzťahu k predmetnému postupu úradu daná právomoc ústavného súdu.

Tento záver má oporu aj v stabilnej judikatúre ústavného súdu (podobne IV. ÚS 65/02, II. ÚS 147/02, II. ÚS 148/02).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v rámci predbežného prerokovania odmietol pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie bez toho, aby sa zaoberal tým, či vôbec mohlo namietaným postupom úradu dôjsť k porušeniu označeného základného práva sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. marca 2015